

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตยที่ 4 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

ท่านผู้นั้นจะช่วยประชากรให้รอดพ้น

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเจ้า-สถิต-กับเรา (เอ็มมานูเอล)

ท่าทีคริสตชน: ความซื่อสัตย์

การดำเนินชีวิต: น้อมรับแผนการของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน

บทนำ

การฉลองพระธรรมล้ำลึกของการรอคอยในอาทิตยสุดท้ายเป็นการเผยพระธรรมล้ำลึกที่ลึกซึ้งที่สุดของการเข้าแทรกแซงของพระเจ้า พระผู้ทรงเผยองค์เป็น “ผู้พิพากษา กษัตริย์ ผู้สถาปนาพระอาณาจักรและพระแมสสิยาห์ ” จะเสด็จเข้ามาในประวัติศาสตร์เพื่อมาประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ทรงเป็น “เอ็มมานูเอล” (พระเจ้า สถิตกับเรา) พิธีกรรมของวันนี้จึงเตรียมใจเราสำหรับฉลองระลึกถึงพระธรรมล้ำลึกของการรับเอากายของพระบุตรของพระเจ้า และพิธีกรรมได้นำเรากลับไปยังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่การประสูติของพระบุตรของพระเจ้าจากหญิงสาว ซึ่งก็คือกลับเป็นจริงของพระธรรมล้ำลึกของการรับเอากายนั่นเอง

ในพระธรรมล้ำลึกนี้ ภาพของพระนางมารีย์ โยเซฟ ผู้ทำให้พระเยซูมีเชื้อสายของ ดาวิด ต่างบรรจบกันเพื่อยืนยันกับทุกคนว่า ผู้กำลังจะบังเกิดมาคือพระคริสตเจ้าที่ประกาศกได้ทำนายไว้และอิสราเอลได้เฝ้ารอคอยและซึ่งในการระลึกถึงของพระศาสนจักร จะมุ่งไปสู่การรอคอยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ดังนั้นการรับเอากายของพระบุตรของพระเจ้าจึงเป็นการฉลองความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อมนุษย์ และบรรยากาศของพิธีกรรมวันนี้จึงได้ลักษณะจากความสัมพันธ์ของความซื่อสัตย์นี้ ซึ่งมีสองบุคคลสำคัญคือพระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟ เป็นเครื่องหมายและต้นแบบสำหรับมนุษย์

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 7 : 10-14	หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์
เพลงสดุดี	สดด 24	พระเจ้าจะเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรง เกียรติมงคล
บทอ่านที่ 2	รม 1 : 1-7	พระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งบังเกิดจากเชื้อสายของ ดาวิด คือพระบุตรพระเจ้า
พระวรสาร	มธ 1: 18-24	พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดจากพระมารดามารีย์ คู่หมั้น ของโยเซฟผู้เป็นบุตรของดาวิด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระนางมารีย์ เครื่องหมายของความซื่อสัตย์ของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าพระวรสารจะเล่าถึง “การแจ้งสารแก่โยเซฟ” แต่การตั้งครรภ์ของพระนาง “ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต” ซึ่งพระวรสารในพิธีกรรมนำไปเชื่อมโยงกับคำทำนายของอิสยาห์ (บทอ่านที่ 1) ทำให้พระนางกลับเป็นเครื่องหมายของ “ความซื่อสัตย์ของพระเจ้า” ต่อพระสัญญาของความรอด เหตุการณ์การประสูติของพระเยซูเจ้าเป็นเหตุการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ตามประสามนุษย์ ดังที่นักบุญมัทธิวพยายามสื่อ โดยกล่าวว่าพระนางตั้งครรภ์ “ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต” เมื่อนำไปสัมพันธ์กับคำทำนายของอิสยาห์ในสมัยของอาหัส ที่กล่าวว่า “พระเจ้าเองจะประทานเครื่องหมายให้เห็น คือหญิงพรหมจารีผู้หนึ่งจะตั้งครรภ์และบังเกิดบุตรชาย เธอจะตั้งชื่อว่า เอ็มมานูแอลพระเจ้าสถิตกับเรา”

ในทางตรงกันข้าม พระนางทรงเป็นเครื่องหมายของการตอบรับของมนุษย์ด้วยความเชื่อและความพร้อม “พระนางเป็นคนดี” โดยความดีที่พระนางแสดงออกมาอย่างเด่นชัดที่สุดก็คือ การยอมรับการเลือกสรรของพระเจ้า และตอบรับด้วย “ความพร้อมที่จะทำทุกอย่างตามพระประสงค์ของพระเจ้า” การเปิดใจต้อนรับสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราคาดหวัง นั่นคือเครื่องหมายของการเข้าแทรกแซงของพระเจ้าในประวัติศาสตร์ เพราะพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อต่อพระสัญญาจะทำทุกอย่างเพื่อให้แผนการของความรอดสำเร็จไป แม้ว่าในสายตาของมนุษย์ สิ่งที่จะเกิดขึ้นล้วนขัดกับสายตาของตนเองทั้งสิ้น

1.2 โยเซฟ เครื่องหมายของการน้อมรับแผนการของพระเจ้าในความเชื่อ

ในทำนองเดียวกัน ด้วยการน้อมรับแผนการของพระเจ้าตามคำแจ้งสารของทูตสวรรค์ เกี่ยวกับการบังเกิดบุตรชายของพระนางมารีย์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต โยเซฟเองก็กลับเป็นเครื่องหมายของ “การน้อมรับแผนการของพระเจ้าในความเชื่อ” ในบทบาทของผู้ที่จะเป็นบิดาเลี้ยง ซึ่งตามประสามนุษย์จะเต็มด้วยความขัดแย้งและความไม่น่าจะเป็นไปได้ แบบฉบับของท่านทำให้การฉลองของวันนี้เต็มไปด้วยบรรยากาศของ “ความซื่อสัตย์” ต่อกันอย่างสมบูรณ์ เพราะโดยทางโยเซฟ คำทำนายทั้งหมดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่จะต้องมาจากเชื้อสายของดาวิดได้สำเร็จจริงแม้ว่าตามประสามนุษย์ ราชวงศ์ดังกล่าวได้สิ้นสุดจนไม่เหลือร่องรอยของความสามารถที่จะกลับมารุ่งเรืองได้ใหม่แต่อย่างใด ประชากรอิสราเอลต้องตกเป็นเมืองขึ้นของชาติรอบด้านครั้งแล้วครั้งเล่า และความพยายามทั้งหมดที่จะปลดแอกจากการปกครองของชาวโรมันต้องจบลงด้วยความหายนะทุกครั้งแม้กระทั่งพระวิหารเองก็จะถูกทำลาย

ตลอดประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น มนุษย์ได้ประสบกับสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่ตนเองคาดหวังมาตลอด “หนทางของพระเจ้า แตกต่างจากหนทางของมนุษย์” แต่ความซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่บรรจบกับความเชื่อและความไว้วางใจของมนุษย์ ได้ทำให้เห็นว่าพระเจ้าสัตย์ซื่อตลอดเวลา “พระเจ้ายิ่งใหญ่” ตลอดกาล

1.3 พระเยซูเจ้าคือเอมมานูเอล “พระเจ้า – สถิตกับเรา”

และดังนั้น ในการพบปะระหว่างความซื่อสัตย์ของพระเจ้ากับความนอบน้อมของมนุษย์ ได้เปลี่ยนเครื่องหมายของพระธรรมล้ำลึกให้กลับเป็นความจริง เมื่อพระบุตรของพระเจ้าบังเกิดมาเป็นมนุษย์และประทับอยู่ท่ามกลางเรา พระธรรมล้ำลึกของการรับเอาท่างจิงจุดประกายความสัมพันธ์ของความซื่อสัตย์ขึ้นใหม่ พระเจ้าทรงพิสูจน์ให้เห็นอย่าง เป็นรูปธรรมว่า ทรงซื่อสัตย์ต่อพระสัญญาแม้ว่ามนุษย์จะไม่เคยมั่นคงต่อคำสัญญาสักเท่าใดก็ตามและแม้ว่าเหตุการณ์จะดูตรงกันข้ามกับความเป็นไปได้สักเพียงใด แต่ที่สุด “พระเจ้าก็เสด็จมาและประทับอยู่ท่ามกลางเรา” ในตัวของเด็กทารก ในตัวของชายที่ประกาศตัวเป็นบุตรของพระเจ้าและอาจารย์ และในบุคคลที่ถูกตรึงบนกางเขน

ในการทดลองของอาทิคัยนี้ ภาพของผู้ที่เรารอคอยจึงสมบูรณ์ พระองค์ผู้เผยให้ทราบว่า ทรงเป็นผู้พิพากษาผู้สถาปนาพระอาณาจักรของความชอบธรรม ผู้ทรงเป็นพระคริสตเจ้า ทรงเผยให้เห็นความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของสิ่งที่ทรงเป็นสำหรับมนุษย กล่าวคือ ไม่ว่าจะทรงทำอะไร สิ่งเดียวที่ทรงเป็นสำหรับมนุษย์คือ “เอ็มมานูแอล” ความซื่อสัตย์ ซึ่งไม่เคยทอดทิ้งมนุษย์ให้อยู่ตามชะตากรรม ดังนั้น เมื่อทรงเป็นผู้พิพากษาก็ทรงเป็นผู้พิพากษาเพื่อให้มนุษย์ได้รับความรอด เมื่อทรงสถาปนาพระอาณาจักร ทรงเชื้อเชิญเรา เข้าในพระอาณาจักรของความชอบธรรมและสันติภาพถาวร เมื่อทรงเป็นพระคริสตเจ้า ทรงเป็นผู้รับการเจิมของพระเจ้าซึ่งเข้ามาเพื่อทำให้ความรอดพ้นได้กลับเป็นความจริง ในปีสกาของพระองค์ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นช่วงเวลาที่พระเจ้าจะอยู่ห่างจากพระองค์มากที่สุด แต่สำหรับพระเจ้า นั่นคือจุดสุดยอดของแผนการของความรอดพ้น

2. การทดลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการทดลอง

การเป็น “เอ็มมานูแอล” ของพระผู้กำลังเสด็จมาได้ให้ความหมายและการตีความที่สมบูรณ์ที่สุดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับมนุษย์ บรรยากาศการทดลองในวันนี้ น่าจะ เอนเอียงไปในแง่ของความสง่า ของความลึกลับเหมือนกับเราเดินเข้าสู่ห้วงของสิ่งที่อยู่เหนือปัญญามนุษย์จะคาดไว้ เหมือนเรากำลังประสบกับสิ่งที่เหลือเชื่อที่สุด เพื่อว่า เมื่อวันพระคริสตสมภพมาถึง ความเหลือเชื่อนี้จะได้แปรเปลี่ยนไปเป็นการนมัสการได้อย่างจริงจัง

บรรยากาศของพิธีกรรม ใช้ความเงียบและการรำพึงให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบรรยากาศของความลึกลับและความพิศวงใจ แต่ในเวลาเดียวกัน การทดลองน่าจะ หมุนเวียนอยู่รอบพระธรรมล้ำลึกของ “ความซื่อสัตย์” ของพระเจ้าต่อพระสัญญาที่ให้ไว้ มีหลายตอนของพิธีที่สามารถเน้นถึงความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ รวมถึง ความไม่ซื่อสัตย์ของมนุษย์ต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการทดลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้ เริ่มพิธี

- **พิธีกรอ่านบทนำ** พูดถึง “ความซื่อสัตย์ของพระเจ้า” ต่อพระสัญญาแห่งความรอดพันว่าเป็นพื้นฐานของความเชื่อของเรา ซึ่งแสดงออกด้วยการดำเนินชีวิต น้อมรับแผนการของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของเรา แม้ว่ายากที่เราจะเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และให้พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ โดยเฉพาะในการรับฟังพระวาจาของพระเจ้า ด้วยความเอาใจใส่และความเชื่อคูดังพระนางมารีย์ และนำไปปฏิบัติในชีวิตจริง เฉกเช่นเดียวกับนักบุญโยเซฟ ที่อ่อนน้อมต่อแผนการของพระเจ้า เพื่อจะได้เป็นการเตรียมตัวของเราในการรับเสด็จพระเจ้าอย่างสมควร
- **การใช้ “สัญลักษณ์”** เพื่อสื่อความหมายแห่งการรอคอย โดยการจุดเทียน เล่มที่ 4
- **บทรำวิงวอน** แสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ของพระเจ้า ผู้ทรงเสด็จมาช่วยมนุษย์ให้รอดพัน แม้แต่ที่เราจะไม่ได้สัตย์ซื่อต่อพระองค์
- **บทสารภาพบาป** เป็นอีกบทหนึ่ง que แสดงออกถึงความต่ำต้อยของเรา

ภาควจนพิธีกรรม

- **บทนำบทอ่าน** พิธีกรอาจเชิญชวนที่ชุมนุมให้สำนึกในการน้อมรับแผนการของพระเจ้า อันเนื่องมาจากความซื่อสัตย์ของพระองค์ เหมือนดั่งที่นักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์ ที่มีส่วนร่วมทำให้พระธรรมล้ำลึกของการเป็นเอ็มมานูแอลพระเจ้า-สถิต-กับเราสำเร็จไป
- **บทอ่านทั้ง 3** บทที่เผยแสดงการเสด็จมาประทับท่ามกลางมนุษย์ ทรงเป็นเอ็มมานูแอล และเมื่อร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณจึงเป็นการร่วมฉลองความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อมนุษย์ที่ทรงมุ่งมั่นจะช่วยประชากรให้

รอดพ้น

- **การตอบรับฟังพระวาจา** ที่ประกอบด้วยความสำรวม ฟัง และรำพึงนำไปสู่ความพิศวงใจซึ่งแสดงออกด้วยการตอบรับพระวาจาด้วยการร้องเพลงสดุดี สรรเสริญ พระเจ้าว่า “กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ นั่นคือใครผู้ใด พระองค์คือพระเจ้าผู้เข้มแข็ง”
- **บทเทศน์** ควรสรุปสาระเกี่ยวกับพระวาจา และเน้นความหมายของการที่ทรงเป็น “เอ็มมานูแอล” พร้อมทั้งเชิญชวนประชาชนให้พบกับความเชื่อสัตย์ของพระเจ้าในการที่จะช่วยประชากรให้รอด โดยทางพระคริสตเจ้าผู้เสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และพบกับแบบอย่างความอ่อนน้อมต่อแผนการของพระเจ้าในชีวิตของพระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟ
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** แสดงออกถึงความเชื่อสัตย์ของพระเจ้า เมื่อเราสวดว่า “ทรงรับสภาพมนุษย์” “ทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อเรา” “รัชสมัยของพระองค์จะไม่สิ้นสุด” ซึ่งแสดงว่า พระองค์ประทับอยู่กับเราตลอดไป ทำที่ของความเชื่อ ซึ่งประกาศออกมาในบทข้าพเจ้าเชื่อ ยืนยันความเชื่อถึงพระเจ้าที่ทรงเชื่อสัตย์ต่อพระสัญญาแห่งความรอดพ้นพระบุตรจึงมารับสภาพมนุษย์ และอ่อนน้อมต่อแผนการของพระบิดาเจ้า เพื่อทุกอย่างจะสำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า
- **บทภาวนาของมวลชน** แสดงออกถึงท่าทีของความวางใจ โดยเฉพาะการภาวนา เพื่ออ่อนน้อมรับแผนการของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน แม้ว่าจะเต็มไปด้วยความไม่เข้าใจและอุปสรรค

ปิดพิธี

- หา “ระบบสัญลักษณ์” เพื่อใช้สื่อพระธรรมล้ำลึกของ ความซื่อสัตย์ของพระเจ้าและความนอบน้อมของ มนุษย์ เป็นระบบสัญลักษณ์ที่พบในวัฒนธรรมของ ชุมชนหรือที่ชุมชนคุ้นเคย และสามารถสื่อสิ่งที่ ต้องการสื่อได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราร่วมใจกันภาวนาต่อพระเจ้า พระบิดาของเรา โปรดให้เรา เตรียมรับเสด็จพระบุตรของพระองค์อย่างเหมาะสมเพื่อมนุษยชาติทั้งมวลจะ ได้รับพระพรในวันพระคริสตสมภพที่จะมาถึงนี้

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้แพร่ ธรรมทุกท่าน จะได้มอบความไว้วางใจที่สมบูรณ์แด่พระเจ้าในทุกกิจการที่ กระทำ เพื่อที่จะได้เป็นแบบอย่างและกำลังใจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงมอบไว้ใน ความดูแล **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อคริสตชนทุกคนจะได้มีความเชื่อมั่นคงในความรักของพระเจ้า แม้ใน ยามที่มีความสงสัยหรือเศร้าโศกเสียใจ พร้อมทั้งมีความรักต่อกันและกัน และแผ่ความรักนี้ไปยังทุกคนในโลก **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อผู้ที่ทนทุกข์ทรมานในด้านต่างๆ จะได้มีกำลังใจ และสามารถเปลี่ยน ความทุกข์ให้เป็นความยินดีโดยตระหนักว่า พระคริสตเจ้าทรงบังเกิดเป็น มนุษย์เหมือนเรา และทรงทนทุกข์เช่นเดียวกับเรา **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อมนุษย์ทั้งมวล จะได้รับรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และไม่เบียดเบียนข่มเหง กันและดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีตามควรแก่อัตภาพ ซึ่งเป็นการยอมรับใน คุณค่าแห่งข่าวดีของพระคริสตเจ้าผู้ประทานความสุขแท้ให้แก่เขา **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราแต่ละคน จะได้ละทิ้งความเย่อหยิ่ง ความโลภ ความมัวเมาในกิเลส โดยยอมรับว่าตนเป็นคนบาปและหันมาพึ่งพระคริสตเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด

ทางการรับศีลอภัยบาปและให้อภัยแก่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นมิตรหรือศัตรู *ให้* *เราภาวนา*

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ผู้ทรงพระเมตตาเหลือล้น โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีความเข้าใจ ในความรักของพระบุตร ที่ทรงมีต่อข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้ได้รับความรอด โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีใจสรวนเตรียมรับเสด็จฯ พระองค์ท่าน เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงจะได้ทรงพบข้าพเจ้าทั้งหลายตื่นเฝ้าภาวนาอยู่ และชื่นชมยินดีในการถวายสดุดีแด่พระองค์ทั้งนี้ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การฉลองพระธรรมล้ำลึกของความเชื่อสัตย์ของพระเจ้าและความจำเป็นของความมอบน้อมต่อแผนการของพระเจ้าเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญของทางเดินของความเชื่อในขณะที่เฝ้ารอคอยการเสด็จมาของพระองค์การต้อนรับพระองค์สำหรับเราในวันพระคริสตสมภพจึงไม่ได้เกิดขึ้นที่วัด หรือที่ถ้ำพระกุมาร หรือที่หนึ่งที่ใดจำเพาะ พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ทรงบังเกิดในใจเราก่อนเมื่อเรานอบน้อมต่อแผนการของพระเจ้าทางเดินของความเชื่อจึงมาถึงจุดสำคัญที่สุดที่เริ่มต้นและได้ทิศทางจากการเลือกพื้นฐาน จนทำให้การรอคอยพระคริสตเจ้าคือการเลือกที่จะน้อมรับแผนการของพระเจ้า

3.1 ทำที่ของความเชื่อสัตย์

การบังเกิดของพระเยซูเจ้าเป็นการพิสูจน์ถึงความเชื่อสัตย์ของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ และอาศัยการร่วมมือกับมนุษย์โดยทางพระนางมารีอาและนักบุญโยเซฟที่ตอบรับต่อพระเจ้าด้วยความเชื่อ ทำให้แผนการไถ่กู้ของพระเจ้าเป็นจริงพระเจ้าเสด็จมาประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ เป็นเอ็มมานูแอล ตามที่ประกาศกได้ทำนายไว้

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที)

ด้วยทำทีของความซื่อสัตย์ คริสตชนต้องตอบรับแผนการของพระเจ้า และเคารพอย่างลึกซึ้งต่อแผนการของพระเจ้าโดยการรับรู้และต้อนรับการประทับอยู่ของพระองค์ในชีวิตประจำวัน เช่น ในความยินดีอย่างใหญ่หลวง ในพิธีบูชาขอบพระคุณ ในศีลศักดิ์สิทธิ์ ในพระวาจาของพระเจ้า ในผู้ใหญ่ ในความยากลำบาก ในการแบ่งปันสิ่งต่างๆ ในการขอความช่วยเหลือ ในเหตุการณ์ประจำวัน เป็นต้นและให้เราอบน้อมเชื่อฟังอย่างซื่อๆ ด้วยความเสียบสงบเช่นเดียวกับโยเซฟตามพระประสงค์ของพระเจ้าขอให้การประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเราเป็นบ่อเกิดแห่งความสันติและความชื่นชมยินดีของเรา

แนวทาง แบบที่ 2

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาพิศย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

หัวข้อ: ความเชื่อ

กษัตริย์อาหัสวางพระทัยในสนธิสัญญากับชาวอัสซีเรียมากกว่าที่จะวางพระทัยในพระเจ้าผู้เสด็จมาหาเขาในร่างของประกาศกอิสยาห์ “บทอ่านที่ 1” แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในพระเจ้าผู้จะเสด็จมาโดยทางพระเยซูคริสตเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยเราให้รอดจากชีวิตที่ไร้ความหมาย พระเจ้าทรงเติมพระทัยที่จะเข้ามาในความมืดของชีวิตที่สับสนของเรา หากว่า เราอัญเชิญพระองค์เข้ามา “พระเจ้าจะเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงเกียรติมงคล” (บทสร้อย)

ความเหงาและเดียวดายเป็นตัวคุกคามความสุข ลำพังมนุษย์ ไม่อาจค้นหาคำตอบได้ คนที่อยู่เดียวดายเป็นคนที่ไม่มีความสุข มีแต่ความหดหู่เมื่อต้องเผชิญกับความไร้สาระ “เอมมานูเอล-พระเจ้าสถิตกับเรา” พระเยซูคริสตเจ้าจะช่วยไถ่เราให้พ้นจากตัวเราเอง วันฉลองพระคริสตสมภพเดือนคริสตชนว่าพระเจ้าได้เสด็จมามีส่วนในสภาวะมนุษย์ของเรานับสิ้นพิภพนี้เมื่อมองคุณวันพระคริสตสมภพจากแง่นี้ก็จะเป็นวันที่มีความสุขและความหมาย “วันสมโภชที่นำความรอดพ้นมานั้น ยิ่งใกล้จะมาถึงเพียงใด ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีจิตใจเลื่อมใสศรัทธายิ่งขึ้นเพียงนั้น จะได้สมโภชวันสมภพของพระบุตรอย่างสมควร” (บทภาวนาหลังรับศีล)

บทอ่านที่ 1 อสย 7 : 10 – 14

เช่นเดียวกับอาพิศย์ที่ 2 ของเทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ คำพยากรณ์ของประกาศกอิสยาห์เกิดขึ้นที่นครเยรูซาเล็มราวปี 735 – 715 ก่อนคริสตกาลในรัชกาลกษัตริย์อาหัสประชากรของพระเจ้ากำลังตกอยู่ในภาวะยุ่งยากลำบากใหญ่หลวงเพราะการปกครองอันผิดพลาดของกษัตริย์ผู้ปฏิเสธ ไม่ยอมรับรู้ “เครื่องหมาย” ซึ่งในพระคัมภีร์หมายถึงเหตุการณ์บางประการที่เป็นการให้ความมั่นใจพระเจ้าจะทรงช่วย ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ยังประทานเครื่องหมายนั้น หญิงพรหมจารีซึ่งจะให้กำเนิดบุตรคงจะเป็นอาปี มีहेลีสคนหนึ่งของกษัตริย์นั่นเอง โอรสนั้นชื่อเอมมานูเอล (พระเจ้าอยู่กับเรา) จุดใหญ่ก็คือว่าเมื่อเราอยู่ในความลำบาก ในภาวะกึ่งมืดมิดของสถานการณ์มนุษย์พระเจ้าเติมพระทัยที่จะเข้ามาเสมอ ถ้าเราอัญเชิญให้พระองค์เข้ามาโดยอาศัยความเชื่อของเรา (ดูพระวรสารสำหรับคำพยากรณ์ที่ละเอียดกว่านี้)

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

วันหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับกษัตริย์อาหัสสิกว่า “จงขอองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของพระองค์ ให้ทรงส่งเครื่องหมายจากที่ลึกของแดนผู้ตาย หรือจากที่สูงเบื้องบนเถิด”

แต่กษัตริย์อาหัสตรัสตอบว่า “เราจะไม่ทูลขอ เราจะไม่ทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า ” ประกาศกอิสยาห์จึงทูลว่า “พงศ์พันธุ์กษัตริย์ดาวิดเอ๋ย จงฟังเถิด ท่านทำให้มนุษย์เอือมระอาอย่างไม่พออีกหรือทำไมท่านจึงทำให้พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงเอือมระอาอีกเล่า ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานเครื่องหมายให้ท่านด้วยพระองค์เองหญิงสาวผู้หนึ่งจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย และนางจะเรียกเขาว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา”

บทอ่านที่ 2 รรม 1: 1 – 7

นักบุญเปาโลอธิบายว่า พระเยซูเจ้าพระผู้ไถ่คือผู้ใด ตามความคิดของท่าน พระองค์ทรงเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ เป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด แต่ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยพระอุทยานภาพ หน้าที่ของ นักบุญเปาโล คือการนำคนต่างศาสนาไปสู่การเชื่อฟังด้วยความเชื่ออาศัย “การเชื่อฟังด้วยความเชื่อ” ในพระเยซูเจ้า ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อประทานความสว่างแก่ทุกคน ซึ่งกำลังผ่านความมืดของสภาพการเป็นมนุษย์นี้เองที่เราจะได้รับความรอดพ้น

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

จากเปาโล ผู้รับใช้ของพระคริสตเยซู ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกมาเป็นอัครสาวก และทรงมอบหมายให้ประกาศข่าวดีซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้ทางประกาศกในพระคัมภีร์ ข่าวดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ ซึ่งโดยธรรมชาติมนุษย์ ทรงบังเกิดในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด และโดยทางพระจิตเจ้าผู้บันดาลความศักดิ์สิทธิ์ ทรงได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นพระบุตรผู้ทรงอำนาจของพระเจ้าโดยการกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย พระองค์คือพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ด้วยเดชพระเยซูคริสตเจ้านี้ เราได้รับพระพรหรรษา และภารกิจการเป็นอัครสาวกเพื่อนำประชาชาติทั้งหลายให้มาปฏิบัติตามความเชื่อ ทั้งนี้เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ และท่านทั้งหลายก็อยู่ในบรรดาบุคคลเหล่านี้ ท่านเป็นของพระเยซู คริสตเจ้าแล้วเพราะพระองค์ทรงเรียก

ถึงทุกท่านในกรุงโรมผู้ที่พระเจ้าทรงรัก และทรงเรียกให้เป็นประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ขอพระพรหรรษาและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

พระวรสาร มธ 1 : 18-24

นักบุญมัทธิวอ้างถึงคำพยากรณ์ของประกาศกอิสยาห์ในบทอ่านที่ 1 ของวันนี้ ทั้งนักบุญมัทธิวและพระศาสนจักรมองการบังเกิดมาของพระเยซูเจ้าจากหญิงพรหมจารีว่า คือ ความสำเร็จเป็นจริงอย่างสมบูรณ์ตามคำพยากรณ์ของประกาศกอิสยาห์ในพระคริสต์ และโดยอาศัยพระเยซูคริสต์นี่เองที่พระเจ้าเสด็จเข้ามาเพื่อช่วยให้เรารอดพ้น เราซึ่งกำลังผ่านยามพลบค่ำแห่งชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในพระเยซูคริสต์เจ้า พระเจ้าทรงเป็น “อิมมานูเอล – พระเจ้าสถิตกับเรา” และธรรมล้ำลึกอันยิ่งใหญ่นี้ พระเจ้าสถิตอยู่กับเราหมายความว่า ท่านไม่ต้องเดินไปแต่ลำพังอีกต่อไป เป็นสิ่งที่เราจะฉลองในวันพระคริสตสมภพ “พระเจ้าจะเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงเกียรติมงคล” (บทสร้อย)

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เรื่องราวการประสูติของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นดังนี้ พระนางมารีย์ พระมารดาของพระองค์หมั้นกับ โยเซฟ แต่ก่อนที่ท่านทั้งสองจะครองชีวิตร่วมกัน ปรากฏว่าพระนางตั้งครรภ์แล้ว เสด็จพระจิตเจ้า โยเซฟคู่มั่นของพระนางเป็นผู้ชอบธรรมไม่ต้องการฟ้องหย่าพระนางอย่างเปิดเผย จึงคิดถอนหมั้นอย่างเงียบๆ ขณะที่โยเซฟกำลังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มาเข้าฝันกล่าวว่า “โยเซฟ โอรสกษัตริย์ดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของท่านเลย เพราะเด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระจิตเจ้า นางจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู เพราะเขาจะช่วยประชากรของเขาให้รอดพ้นจากบาป” เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อพระคำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ตรัสผ่านประกาศกจะเป็นความจริงว่า หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์ และจะคลอดบุตรชายซึ่งจะได้รับนามว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า พระเจ้าสถิตกับเรา” เมื่อโยเซฟตื่นขึ้น เขาก็ทำตามที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้ คือรับภรรยามาอยู่ด้วย